

1 Timotheüs 6: 3-8

Paulus vindt het opnieuw nodig om het thema van de dwaalleraars aan te snijden. Hij heeft dat in het 1^e hoofdstuk van zijn brief aan Timotheüs ook al gedaan. Paulus hecht daar belang aan. Als de gemeente het visitekaartje van de waarheid is, komt het er natuurlijk wel op aan, dat die waarheid niet verminkt wordt. Vandaar dat Paulus het nogmaals benadrukt: als iemand andere richtlijnen geeft voor het christenleven en zich niet aansluit bij de gezonde woorden van de Here Jezus Christus en bij het onderwijs dat betrekking heeft op een godvrezend leven, is hij opgeblazen, een verwaande vent. Dan denkt hij dat hij heel wat weet, terwijl hij in werkelijkheid geen enkele ware kennis bezit. Zo iemand heeft, volgens Paulus, een ziekelijke afwijking met betrekking tot woordenstrijd. En dat kan ook niet anders. Want als je niet houdt aan de gezonde woorden van Christus, dan wordt je denken verziekt.

Krasse taal van Paulus.

Wat zijn er nu de gevolgen van als we niet blijven bij de gezonde leer van Christus? Dat is naar Paulus' overtuiging niet moeilijk in te zien. Er komt afgunst, jijd uit voort en ruzie. Ordinaire scheldpartijen waarin men elkaar belastert en gemene verdachtmakingen. Dat krijg je als men zich niet meer houdt aan de gezonde woorden van Christus. Alleen waar men zich wel aan die woorden houdt, is een gezond gemeentelijk leven mogelijk. In het andere geval is er permanente wrijving en geharrewar. Dat komt door de mensen van wie het denken corrupt is en die de waarheid kwijt geraakt zijn.

Dat dit het geval is, blijkt wel uit het feit dat deze zogenaamde leraren het dienen van God zien als een zaak waarmee je dik geld kunt verdienen. Ze willen er beter van worden. Ook toen bestonden er zeker al zoiets als de tegenwoordige 'televisiedominees' met hun door collectegeld bijeengebrachte grote villa's, dure auto's met chauffeur en zelfs vliegtuigen. Ook toen namen de mensen geen genoegen met het dubbele deel zoals de fulltime oudsten toekomt. Ze willen meer, ze willen hun zakken spekken en veel geld aan hun werk overhouden. En daar kun je aan zien dat ze fout zitten. Daardoor laten ze zich in de kaart kijken. Want als winstbejag bij het dienen van God de drijfveer is, zit er iets scheef. Dan gaat de gemeente en dan gaan de mensen je niet ter harte, maar dan gaat het om jezelf en om eigenbelang.

Nu is het dienen van God inderdaad een winstgevende zaak. Maar niet in de zin die de dwaalleraars er aan hechten. Want die zijn niet tevreden met wat ze hebben. En dat is nu juist de voorwaarde voor het winstgevend zijn van het dienen van God. Alleen als je tevreden bent met wat je hebt, brengt het dienen van God iets op. Alleen dan verrijkt het je leven. De rijkdom waar Paulus op doelt is de rijkdom van een relatie met God en de rijkdom van zijn beloften van vergeving en eeuwig leven. Als dat je grote rijkdom is, als dat de schat in de akker is waarvoor je alles wel zou willen verkopen, is je leven zo vol en rijk dat je tevreden bent met wat je hebt. Maar als je niet tevreden bent met wat je hebt en al maar meer wilt hebben, zijn God en zijn beloften blijkbaar niet je grootste rijkdom. Dat zegt God blijkbaar niet zoveel in je leven. Dan vult Hij je leven niet. Dan vind je iets anders belangrijker: geld, rijker worden. En dan is het dienen van God voor jou inderdaad niet iets dat je verrijkt.

Nu is dat rijker willen worden eigenlijk een bijzonder dwaze zaak. Want wat doe je met die rijkdom, waar je zo achteraan gejaagd hebt, als je gaat sterven? Helemaal niets. Er is nog nooit iemand in geslaagd ook maar één briefje van 100 euro over de grens van de dood te smokkelen. Die grens is de enige grens waarover helemaal niets valt te smokkelen. Je komt er met een lelijke eend niet over, maar ook niet met een Rolls Royce. Alles moet je achterlaten. Alles.

Daarom is het dwaas om altijd maar meer te willen hebben. Als we voedsel en kleding hebben, als we in ons levensonderhoud kunnen voorzien, moeten we daar genoeg mee nemen.

Dat plaatst ons allemaal voor een gewetensvraag. Kunnen we buiten onze dure auto, onze antieke kostbaarheden? Zouden we ook gelukkig kunnen zijn in een huis met minder luxe? Of zitten we zo aan onze overvloed vast ?

Dat zijn vragen – lastige vragen – waar we niet omheen moeten lopen. Paulus gooit ze ons voor de voeten. En hij niet alleen. Ook de Heer Jezus confronteert ons ermee: *Verzamelt u geen schatten op aarde, maar in de hemel. Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn (Matt.6:19-21).*

De vraag die we onszelf moeten stellen is: willen we rijk zijn in God of willen we rijkdom zoeken in welvaart, overdaad, luxe, in een nog groter huis en in een nog luxer interieur, nog meer vakanties naar exotische oorden en nog duurdere kleding? Als we ons zonder dat alles ongelukkig zouden voelen zijn we blijkbaar niet rijk in

God. Dan ligt onze schat hier op aarde. Paulus stelt een indringende vraag: Waar is onze schat?

Ik kwam op internet onlangs de laatste woorden van Steve Jobs tegen. Ik weet niet zeker of hij ze ook werkelijk zo heeft uitgesproken. Maar het bevestigt wat we net uit de mond van Paulus hoorden.

Steve Jobs stierf als een miljardair op 56 jarige leeftijd aan alvleesklierkanker en hier zijn zijn laatste woorden op het ziekbed:

"Ik bereikte het toppunt van succes in de zakenwereld, in andermans ogen is mijn leven een toonbeeld van succes. Afgezien van mijn werk heb ik echter weinig vreugde. Uiteindelijk is rijkdom slechts een feit van het leven waar ik aan gewend ben. Op dit moment, liggend op het ziekbed en herinnerend aan mijn hele leven, realiseer ik me dat alle erkenning en rijkdom waar ik zo trots op was, verbleekt en wordt zinloos in het gezicht van een dreigende dood. U kunt iemand in dienst nemen om de auto voor u te laten rijden, geld voor u verdienen, maar u kunt niet iemand hebben die de ziekte voor u kan verdragen. Er kunnen materiële dingen verloren worden gevonden. Maar er is één ding dat nooit kan worden gevonden als het verloren is - "Leven". Wanneer iemand de operatiekamer binnengaat, zal hij beseffen dat er één boek is dat hij nog moet lezen - "Boek van gezond leven". In welke fase van het leven we nu zijn, met de tijd, zullen we de dag tegemoet zien wanneer het doek naar beneden valt.

Koester de liefde voor je familie, liefde voor je partner, liefde voor je vrienden ... Koester anderen. Naarmate we ouder worden, en dus wijzer, realiseren we ons langzaam dat het niet uitmaakt of we een horloge van \$ 300 of \$ 30 dragen, ze vertellen beiden dezelfde tijd ...

Of we nu een auto van \$ 150.000 of een auto van \$ 30.000 rijden, de weg en afstand zijn hetzelfde en we komen op dezelfde bestemming aan.

Of we nu een fles van \$ 300 of \$ 10 wijn drinken - de kater is hetzelfde;

Of het huis waarin we wonen 300 of 3000 vierkante meter is - eenzaamheid is hetzelfde.

Je zult je realiseren dat je ware innerlijke geluk niet uit de materiële dingen van deze wereld komt.

Of je nu eerste class vliegt of economy class, als het vliegtuig neerstort, ga je evengoed ...

Aldus Steve Jobs.

Paulus zegt het zo:

Aardse rijkdom brengt uiteindelijk geen blijvende vreugde. Maar wie zich een kind van God weet, dankzij Jezus Christus, die kan zeggen: Ik ben rijk!

AMEN